

Crònica d'un altre Nadal

Els directors de tots els magatzems i comerços de la Gran Ciutat es van reunir per preparar la campanya d'enguany. S'apropava el Nadal, un temps propici per a fer «peles» a cabaços. Calia treure'n tot el suc possible. Van decidir instal·lar cent milions de bombetes de mil colors diferents, formant uns dibuixos molt bonics i recargolats, repetits deu mil vegades. El pressupost era bastant esgarriós... però no hi feia res: calia enlluernar els ciutadans de manera que entressin a comprar encara que no ho necessitesin o no en tinguessin ganes o no poguessin (després, cada un d'aquells comerciants «adornaria» el seu aparador —a còpia d'estrelles amb cua, d'homes amb ales i de boles lluent— per a canalitzar la riuada de compradors cap a la seva cova de ...vull dir... cap a la seva botiga).

Els senyors que manaven a la Gran Ciutat, també volien celebrar el Nadal: van enviar a buscar un avet altíssim i molt recte i el van plantar al mig de la vinya... perdó, vull dir... de la Gran Ciutat, a la Plaça Major. I es van quedar tan satisfets.

A l'altra banda del món hi havia mils i mils d'homes, repartits en dos equips, que jugaven a matar-se els uns als altres..., i com més millor. Als que manaven aquella guerra també els va vagar, entre matança i bombardeig, de recordar que s'apropava el Nadal. Per tant calia afanyar-se, perquè aviat haurien de reposar de matar, haurien de respectar —més o menys— la treva de Nadal... Mils de canonades, milions de bombes, mils de milions de desgràcies...

El senyor Pep —un senyor molt gros, de la Gran Ciutat— com tothom es disposava a celebrar això que en diuen el Nadal. Hi ho va fer «sonat» (o sia: «a la seva manera»): va regalar a la senyora Pepa —la seva senyora, també molt grossa— un caríssim collarret, que segons ell «valia un imperi» (però, com que ell d'imperis en tenia bastants, gairebé no s'hi va conèixer). La senyora Pepa pensava estrenar aquella joia esplèndida per anar a la Missa de Gall (quan s'imaginava la cara, imbècil d'enveja, que posarien les altres senyores grosses, la senyora Pepa s'inflava, fins a punt d'esclatar).

Carretades i carretades de cartes, camionats de felicitacions, quantitats industrials —d'indústria ameri-

cana— de «christmes» corrien per la Ciutat, escampant-se arreu, omplint les cases, envaint-ho tot.

* * *

Va arribar la nit de Nadal. El fill de Déu es va fer present als homes. A la Gran Ciutat no el va veure ningú. Només veien bombetes de colors, avets molt alts, collarrets riquíssims i «christmes» lluent. Tot això els enlluernava.

I heu ací que, aleshores, el gran avet que els que manaven havien plantat a la Plaça Major, va marxar cap als afores de la Gran Ciutat, allà on les cases són de llaunes i de fustes velles i els carrers de fang i d'aigua enllotada, allà on els homes no poden aprendre oficis i no poden treballar perquè no tenen ofici, allà on no hi ha altres autoritats que la fam i el fred... Allà l'avet es va trencar a trossos i es va encendre. I tots els avets que hi havia a la Gran Ciutat s'hi van ajuntar i van fer una gran foguera, on es van escalfar tots els homes i dones i nens d'aquell indret.

Després, aquells cent milions de bombetes de colors van il·luminar els carrers plens de fang i de llot. I tots els fusells i canons i bombarders de tot el món —aprofitant que aquells dies la guerra reposava— es van convertir en falç i arades i tota mena d'eines de treball. I fins i tot el riquíssim collarret de la senyora Pepa es va tornar un magnífic martell (però com que ella no sabia treballar, no li va servir per a res). I totes les felicitacions falses —tots els «bon Nadal» i els «feliç any nou» mentiders, rutinaris o interessats— es van podrir. La Gran Ciutat es va convertir en un podrimener fastigós, insuportable.

* * *

Els comerciants, els que manaven, els guerrers, el senyor Pep i la senyora Pepa, els mentiders, etc., estan bocadabats i estranyadíssims. No entenien res.

Els infants, els barraquistes, els senzills, els pacífics, els sincers... i tots els que es van voler afegir a ells, van veure una estrella que els ho va explicar tot.

J. Sampera

Taller de lampistería y electricidad

Exposición y venta de toda clase de aparatos electrodomésticos

isidro casals

Les desea Feliz Navidad y próspero Año Nuevo

Vendedor oficial de **sol-Thermic**^{sa} calefacción eléctrica

Donde encontrará gran surtido de juguetes para Reyes

El Rieral

Teléfono 45

SANTA EULALIA DE RONSANA

